

kuri iegriežas mūsu baznīcā, labus vārdus par mūsu skaisto dievnamu. Darāmiem darbiem nekad nav gala - vēl jānomaina altāra grīda, sagaidot, kad izžūs betons, lai varētu likt parketu. Paldies, ka mūsu prāvestam Andrim ir redzīgas acis, kas pamana katru sīkumu, kur ir vajadzība pielikt prasmīgu roku. Tikai ļoti žēl, ka citu palīdzīgu roku ir tik maz.

Vislielākais balsts mūsu draudzē ir dažas ģimenes. Lai Dievs svētī un aizmaksā par to lielo darbu, ko veic Čubatjuku, Vingru un Vēveru ģimenes, Sarmīte un vēl daži cilvēki. Paldies Jānim Urtānam un Ansim Olekšam, kuri arī pie darbiem pieliek savu vīrieša roku.

Ļoti sāp sirds par mūsu kūtrumu. Ne visur daudziem draudzes locekļiem ir tik tuvu baznīca, kā mums, sevišķi mikrorajonā Avoti dzīvojošajiem. Jaunākos ļaudis var saprast – darbs, bet mūs, vecāko paaudzi? Kādus kalnus mēs gāžam, ka nevaram atnākt uz baznīcu dažu soļu attālumā? Vai tā stundiņa, ko vakarā veltīsim Dievam, nepiepildīs mūsu dvēseles ar Dieva mīlestību? Vai savās sirsniņās nebūs gandarījums? Visus pasaules darbus jau tāpat nepadārīsim...

Cik skaisti bija mūsu dievnama 30 gadu svētki ar arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča piedalīšanos. Neskatoties uz savām veselības problēmām, viņš tomēr piedalījās mūsu svētkos un pagodināja mūsu draudzi. Paldies arī tiem priesteriem, kuri atrada laiku un kuplināja šos svētkus ar savu klātbūtni.

Lai svētā Dievmāmiņa Jaunava Marija aizlūdz par visiem pie sava Dēla! Svētīgu Rožukroņa mēnesi!

Antoņina Ratnieks

Svētku darba prieks

“Es negribu ne ar ko citu lepoties, kā vienīgi ar mūsu Kungu Jēzus Kristus krustu...” (Gal 6,14) Ar šiem patiesajiem apustuļa Pāvila vārdiem ir iesākusies un nosvinēta mūsu draudzes dievnama 30 gadu jubileja. Liels prieks un satraukums valdīja mūsu sirdīs, gatavojoties šiem svētkiem un gaidot arhibīskapa apciemojumu. No sirds priecājamies, ka varējām piedalīties svētku rīkošanā, gaidot mūsu augsto viesi. Domāju, ka viņa ekselencei, tāpat kā visiem mūsu viesiem un svētku dievkalpojuma dalībniekiem, bija paties un neviltots prieks būt ar mums kopā šajā skaistajā svētku dievkalpojumā mūsu dievnāmā, kurš ir atdzimis vēl nebijušā krāšņumā un tik skaisti tika saposts svētkiem. Lai Dievs dāvā mūsu draudzes locekļiem atgriešanās žēlastību, lai varam pieņemt un iemīlēt savu krustu un atdzimt līdz ar mūsu dievnamu dzīvā ticībā!

Lūkojoties uz cipariem 30, kas rotā mūsu dievnamu krusta pakājē, prātā ienāca doma, vai kādam no klātesošajiem būs lemts ieraudzīt arī skaitli 100 virs mūsu dievnama altāra? Varbūt to redzēs Marta vai Andrītis, vai kāds cits no mūsu draudzes jaunākajiem dalībniekiem, ja spēsim nosargāt viņu ticību un iemācīt mīlēt Dievu un pieņemt Viņa gribu.

Un vai vispār mūsu draudzē būs kāds, kas pratīs tik skaisti izrotāt dievnamu, pinot lapu virtenes un darinot no ziediem krustus un rožukroņus? Tāpēc no sirds pateiksimies, novērtēsim un lūgsim Dieva svētību mūsu prāvestam Andrim, mūsu Ņinačkai un ikvienam,

kas ar savu roku darbu un mīlestību nāca palīgā, atbalstīja finansiāli un ar lūgšanām, lai šie svētki izdotos!

Baiba Čubatjuka

++++//++++//++++//++++\\++++\\++++\\++++

Skaistie draudzes svētki

Šogad rudens iestājās uzreiz pēc vasaras tveices. Neskatoties uz agro rudens iestāšanos dabā, visus Lielvārdes katoļticīgos sildīja dievnama jubilejas tuvošanās.

Draudzes prāvests Andris Solims katru gadu plānveidīgi izvirza lielus mērķus sev un draudzei, lai dievnama estētiskais izskats būtu pievilcīgāks un cilvēki justos šeit gaidīti. Lielu vērtību viņš arī pievērš Dieva slavināšanai caur kvalitatīvu dziedājumu un patiesu lūgšanu. Prāvestam vienmēr ir jaunas idejas, savs viedoklis, kuru viņš piedāvā draudzei, lai izveidotos draudzīga vide ikvienam.

Pienāca ilgi gaidītā dievnama 30 gadu jubileja. Esam pateicīgi Rīgas arhibīskapam Zbigņevam Stankevičam, kurš vadīja svētku Misi, neskatoties uz slimību. Šo svēto Misi tiešām uztvērām kā slavas un pateicības upuri Debesu Tēvam. Rīgas arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča sprediķis lika aizdomāties ikvienam klausītājam, pārdomāt savu dzīvi, mēģināt mainīt turpmākās dzīves vīziju, pat dzīves filosofiju... Patiess prieks par šo piepildīto skaisto dienu! Tā sniedza jaunu cerību, prieku un jaunu ticības spēku. Atkal un atkal tika atgādināta Dieva lielā Mīlestība un Apredzība. Gribējās dziedāt “Gods Dievam augstumos, un miers virs zemes labas gribas cilvēkiem!”

Vēveru ģimene

!!!!++!!!!++!!!!++!!!!++!!!!++!!!!++!!!!

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Krusta Paaugstināšanas svētki ir skaisti Baznīcas svētki, bet vēl jo skaistāki un īpašāki tie ir Lielvārdes draudzei, jo tie ir dievnama titulsvētki, kas turklāt šajā gadā atzīmē 30 gadu jubileju. Ir bijis liels prieks no malas redzēt, kā dievnams šķietami ātros soļos ir atdzīvojies, atplaucis un kļuvis par gaišu, mīļu vietu, kur pielūgt mūsu Kungu Jēzu Kristu un piedalīties Viņa Kalvārijas upurī atkal un atkal no jauna. Ikvienam redzamas prāvesta Andra nenovērtējamās pūles un pašai dziedīgais ieguldījums, lai svētki izdotos un lai ne tikai svētkos, bet arī ikdienā ikviens justos draudzē kā savās garīgajās mājās. Un saprotams, ka viņam vienam tas neizdotos bez tikpat nenogurstošajiem palīgiem – Čubatjuku ģimenes un citām ģimenēm, ērģelnieces Evijas, administratores Antoņinas un noteikti vēl citiem. Pateicība Dievam un visiem šiem cilvēkiem, kas ar savu redzamo un neredzamo darbu atvieglo dvēselēm sastapšanos ar Dievu, jo skaistums jau pats ir no Dieva un, tajā esot, to dzirdot, dvēselei kļūst vieglāk pietuvoties visa Radītājam.

Šīgada jubilejas svinību augstākais punkts bija 3. svinību dienā, kas norisinājās sestdienā, kad draudzi apmeklēja V. E. arhibīskaps – metropolīts Zbigņevs Stankevičs un tika sniegts arī Iestiprināšanas sakraments. Arī man bija iespēja būt klāt un kuplināt liturģiskās mūzikas skaņas Dieva godam. Interesējoties vairāk par Baznīcas tradīciju, arvien vairāk novērtēju, ka mūzika tiek izvēlēta Universālās Baznīcas universālajā – latīņu

valodā, kā tas ir bijis gadsimtiem ilgi ne tikvien mūzikā, bet visā svētajā liturģijā (līdz pat 20. gs. 80-tajiem gadiem arī Latvijā) kopš svētā pāvesta Damasija I laikiem (384 A.D.). Tieši tas, ka šī valoda ir “mirusī valoda”, nozīmē, ka tajā visnepārprotamāk var paust Baznīcas mācību, jo tā nemainīsies, kā mainās mūsu ikdienas valoda. Turklāt arī tas, ka tā nav ikdienišķa valoda, ļauj sajūst lielāku godbijību pret Jēru, Kurš mūsu dēļ Sevi atkārtoti upurē uz altāra. Svētā Mise ir katoļu dzīves kalngals, tā nav cilvēciska, sadzīviska kopā pasēdēšana un padziedāšana, tā ir atrašanās Kristus krusta pakājē – tieši tā, kā Lielvārdes draudzē to pavisam tiešā veidā vizuāli var redzēt un kā altāra sienā skaisti ievilkto burti vēsta: “*O Crux, ave, spes unica!*” – “Esi sveicināts krusts, vienīgā cerība!” Tāpēc šis dievišķais iedibinājums prasa arī dievišķu liturģiju. Tai atbilda izvēlētie dziedājumi, skaistie, pat ikoniskie skaņdarbi, piem., Cēzara Franka “*Panis angelicus*” jeb “Eņģeļu maize” un citi. Paldies, priesteri Andri, par Jūsu dedzīgo mīlestību uz liturģisko mūziku!

No sirds novēlu Lielvārdes draudzei arvien būt tur, Krusta pakājē, un būt pirmajiem, kas mierina Kungu Viņa ciešanās un mierina sāpēm caurdurto Jēzus Māti! Un, tā kā “no sirds pilnības runā mute” (Mt 12, 24), tad novēlu, lai turpmākajā gadu desmitā variet piedzīvot arī savā skaistajā dievnamā visskaistāko ietvaru dimantu, kas ir Svētā Euharistija - Tradicionālo Latīņu Misi (<https://latinmass.com/watch> - ļoti iesaku noskatīties šo filmu triloģiju, pirmā epizode jau ir pārtulkota latviešu valodā, turpmākie tulkojumi sekos).

Ar sirsnīgiem sveicieniem no mūsu ģimenes:

Madara Jauģiete

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Kristus Krusta stiprinājums dzīvē

Katram cilvēkam ir savs krusts. Nav cilvēka, kurš būtu savu dzīvi nodzīvojis bez nevienas problēmas, grūtībām, sāpēm un pārbaudījumiem. Atšķirīgs ir arī katra indivīda personīgais “sāpju sliksnis”, proti, sāpju un ciešanu mērs, kuru katrs spēj izturēt. Un ne velti saka, ka dalīta sāpe ir pussāpe. Par laimīgiem sevi sauc tie, kam ir stipra ticība, mīloša ģimene un draugi, kas gatavi palīdzēt grūtā situācijā. Dzīves laikā mums ir iespēja padziļināt un pilnveidot savu ticību Dievam tā, lai arī gadījumā, kad blakus nav cilvēka, kas atbalsta, dvēselē mēs nekad nepaliktu vieni. Saka, ka Dievs nekad neuzliek cilvēkam lielāku pārbaudījumu, nekā tas spēj izturēt. Stiprināsim savu ticību ik dienu un meklēsim sevī spēku nepieciešamības gadījumā atbalstīt arī savus līdzcilvēkus. Dievs ir mīlestība.

Nobeigumā no sirds vēlamies jūs no sirds sveikt Lielvārdes dievnama skaistajos svētkos. Kopā jūs esat paveikuši brīnišķīgu darbu. Lielvārdes baznīca ir tik skaista un mājīga. Paldies Dievam par Lielvārdes draudzes cilvēkiem un pr. Andra fantastiskajām darba spējām un bezgalīgo Dieva mīlestību. Mīļš sveiciens no Olaines.

Rita+Jānis Ķepuri

++

Veltījums Lielvārdes Sv. Krusta

paaugstināšanas dievnamam

Dzīvoju Jumpravā, bijušajā Lielvārdes novadā

salīdzinoši nesen. Pirms divpadsmit gadiem atradu šeit mājas sev un savai nelielajai pāri palikušajai ģimenei.

Šeit man patīk, ka aiz loga redzu mežu, ka mani apciemo tur dzīvojošie putni, melno dzilnu ieskaitot, ka dārzā nāk stirnu bariņš, kas noēd biešu lapas, un ka es varu aiziet uz mežu pie savām eglēm un dižā ozola. Tas ir svarīgi cilvēkam – atrast mājas.

Tomēr ar Jumpravu man saistās vēl kādas atmiņas no tālajiem 80-tajiem gadiem. Toreiz strādāju Rīgā par nepilngadīgo lietu inspektori, dzīvoju skaļās Krišjāņa Barona ielas mājas 2. stāvā, bet tieši zem mana loga bija tramvaja pietura. Pat līdz šim, par šo dzīvojamo platību (par mājām to nosaukt būtu grūti) domājot, nāk atmiņā veco tramvaju riteņu dārdoņa, bremžu kauksana un tramvaja vadītājas neapmierinātais, skaļais ķērciens: “Nākamā - Pērnavas!”

Un tā, reiz skaistā vasaras piektdienas pēcpusdienā sēdēju “Bigosovas” vilcienā un braucu uz laukiem pie vecākiem laimīga, ka man būs veselas divas brīvdienas atpūtai no nenormētā, saspringtā darba un skaļās mājvietas. Biju uz brīdi piemigusi, bet pamodos, kad vilciens stāvēja mazā, zaļā pieturā. Bija jāgaida preī braucošais kravinieks. Pavēros apkārt – viss tik svaigi zaļš, pa atvērtajiem logiem plūda iekšā meža sveķainā smarža un vēl kāds nenosakāms, bet ļoti patīkams aromāts, laikam laimiņi. Pēkšņi galvā ienāca doma – cik labi būtu, ja varētu izkāpt tieši šinī pieturā un kājām aiziet uz mājām... Tik ļoti gribējās izkāpt tieši šeit! Tomēr vilciens sakustējās un, riteņiem lēni klabot, uzsāka ceļu uz manu izkāpšanas punktu “Līvāni”, no kurienes man vēl vairāk kā stundu būs jāļauj kratīt savas tukšās iekšas satiksmes autobusā, kas kursēja pa grambaino un puteļaino grants ceļu. Gar acīm kā filmā paslīdēja uzraksts “JUMPRAVA”, bet sirdī palika tāds dīvains žēlums.

Šo mirkli pēc daudziem gadiem, jau dzīvodama Jumpravā, es atcerējos, braucot uz Rīgu no Jumpravas vilcienu pieturas un, to pārdomājot, man prātā nāca nu jau aizgājušā Vārkavas prāvesta Onufrija Pujata teiktais: “Dievs visu vienmēr saliek savās vietās!”

Šim prāvesta teiktajam par apstiprinājumu kļuva arī tas, kā es atradu savu draudzi. Zināju, ka Jumpravā ir kapela, kur reizi mēnesī notiek dievkalpojumi. Līdz šim biju Vārkavas Vissvētākās Trīsvienības Romas katoļu Baznīcas draudzē, bet Jumpravā zināju tikai luterticīgo baznīcu Daugavmalā. Man ļoti pietrūka garīgās dzīves, bet nez kāpēc nevarēju uziet, kur ir šī mazā kapeliņa.

Reiz vasarā, atbraukusi no Rīgas, vilkdama pilnu ratiņsomu uz mājām, es to sadzirdēju – no kādas mājas tepat ceļa malā skanēja sv. Mises dziedājumi. Apstājos, lai pārkrustītos, un pie viena bāru sevi par aklumu – kapela taču bija mana deguna priekšā. Tālāk sekoja iepazīšanās ar Anniņu Līberi, kura mani informēja par dievkalpojumu kārtību un parādīja ceļu uz Lielvārdes baznīcu. Dievs atkal visu bija salicis savās vietās, un tagad man ir sava baznīca un sava draudze, par ko es esmu lielu pateicību parādā Lielvārdes Sv. Krusta Paaugstināšanas Romas katoļu Baznīcas draudzei un priesterim Andrim. Paldies, ka esat, paldies, ka palīdzat atrast ceļu pie Dieva!

Rita Bobkova

Oktobra mēneša dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa

lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Umanību!!! Ar 1.10. pārejām uz ziemas laiku!

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: **Rožukronis pl. 17:30 un sv. Mise pl. 18:00.**

1.10. — Sv. Terēzes no Bērna Jēzus piemiņas diena: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 — sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes Dzīvā Rožukroņa pulciņa dzīvajiem dalībniekiem.

2.10. — mēneša pirmā svētdiena — Sv. Sargeņģeļu dienā pateiksimies viņiem: pl. 10:20 — Rožukronis, pl. 11:00 — Sv. Mise, Jēzus Sirds dievkalpojums un euharistiskā procesija.

6.10. — mēneša pirmā ceturtdiena: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 — Svētā Stunda un Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem.

07.10. — Rožukroņa Karalienes svētki un mēneša pirmā piektdiena: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 — Jēzus Sirds dievkalpojums un Sv. Mise par draudzes Dzīvā Rožukroņa pulciņa mirušajiem dalībniekiem.

RAŽAS SVĒTKI un sv. Meinarda piemiņa

09.10. tiks svinēti Ražas svētki, kuros tiekam aicināti pateikties Radītājam par šīgada ražu dārzos, laukos, tīrumos, mežos, ūdeņos, bet neaizmirsīsim arī pateikties par garīgajām vēltēm mūsu ikdienā.

Lūgums atnest līdzī sagatavotus augļu, dārzeņu

groziņus, vai arī maizi, cepumus, medu, zivis, gaļas un labības produktus, kas tiks pasvētīti dievkalpojuma laikā un vēlāk mājās sadalīti ģimenes locekļu un draugu pulkā kopīgajā maltītē.

Esiet visi mīļi aicināti piedalīties!!!

22.10. — Sv. Jāņa Pāvila II piemiņas diena: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 — Sv. Mise.

23.10. — Misiju svētdienā ziedojumi tiks vākti Misiju darba atbalstam pasaulē.

Oktobra mēnesī aicinām draudzes locekļus dedzīgi lūgties Rožukroņa lūgšanas par draudzi katru dienu, ņemot dalību katru vakaru pl. 17:30 kopīgajā draudzes Rožukronī dievnamā vai mājās. Aiciniet lūgties kopā Rožukroni visus ģimenes locekļus, sevišķi vīrus un bērnus! Tas nesīs lielu svētību ģimenēm un draudzei!!!

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Pr. Vitoldu Kokaru 70 g. jubilejā (05.10.), Ritu Bobkovu (13.10.), Jadvigu Zlamīti (14.10.), Regīnu Povari (15.10.), Jevgeniju Mikožāni (19.10.), mūsu koristi Lindu Pētersonu un Veroniku Dmitričenko (20.10.), Mariju Celestivišu (28.10.) u.c.

Visiem Miķeļiem, Gabriēliem, Rafaēliem, Terēzēm un Franciskiem mīļi sveicieni Vārda dienā! Arī mūsu mīļajiem Sargeņģeļšiem (2.10.)!!!

Lai Dievs aizmaksā visiem, kuri piedalījās 40 stundu dievkalpojumos 11., 14.09. un sevišķi 17.09. Pateicības sv. Misē par mūsu dievnama 30 gadiem: mūsu ministrantiem, koristiem un palīgiem, ērgelnieci Evijai, dirigentei Valdai Tračumai, vijolniecei Madarai Jaugietei, priesteriem, arhibīskapam Zbigņevam Stankevičam, Radio Marija un visiem maniem draugiem! Sevišķa pateicība Ninai par vītnēm, ziedu dekorācijām, zupu mielastam un svētku organizācijas darbiem. Sirsnīgs paldies Čubatjukiem un Vēveriem par palīdzību un mielasta galda sagatavošanu; Jānim Urtānam, Oļesjai, Lindai un Sarmītei - par telpu sakopšanu!

Mīļš paldies SIA Māris&Co direktoram Mārim Mālmeistaram par uzdāvināto fantastisku svētku kūku!
Prāvests Andris Solims

Loti lūdzam ziedot dievnama apkurei, parketam!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
mob.t.: 29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica